

Notat

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Notat om de indkomne hørings svar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.)

1. Indledning

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 26. januar 2017 hørt en række myndigheder og organisationer over udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven (Øget støtte til repatriering, genindførelse af resultattilskud til kommunerne og indførelse af absolut tilbagebetalingskrav m.v.) med høringsfrist den 22. februar 2017. Lovudkastet har endvidere været optaget på høringsportalen.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb afgivet bemærkninger til lovudkastet:

Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Rådet for Etniske Minoriteter, SOS mod Racisme.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke haft bemærkninger til lovudkastet:

Ankestyrelsen, AOF-Danmark, Datatilsynet, Flygtningenævnet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Rigsrevisionen og Udlændingenævnet.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb ikke afgivet bemærkninger til lovudkastet:

Advokatrådet, Amnesty International, Børne- og Kulturchefforeningen, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frivilligrådet,

16.marts 2017

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Anne Louise Laurberg

Tel. 61 98 33 06
Mail ala@uim.dk

Sags nr. 2017 - 1375
Akt-id 188815

Indvanderrådgivningen, Jobrådgivernes Brancheforening, Liberalt Oplysningsforbund, NETOP - Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, PRO-Vest, Rådet for Socialt Udsatte, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe og Ægteskab uden Grænser.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne høringssvar samt Udlændinge- og Integrationsministeriets bemærkninger hertil. Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører lovforslaget, indgår ikke i høringssnotatet. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henviser til vedlagte høringssvar.

2. Bemærkninger til udkastet til lovforslag

2.1. Generelle bemærkninger

Rådet for Etniske Minoriteter anerkender som udgangspunkt repatriering som et godt instrument, og lægger i den forbindelse stor vægt på, at repatriering er udtryk for et frivilligt ønske, der udtrykkes af den enkelte borger.

2.2. Øget støtte til repatriering (lovforslagets § 1, nr. 2, 5, 6 og 7)

Dansk Socialrådgiverforening og SOS mod Racisme er positive overfor, at betingelserne for en vellykket repatriering for borgere, der ønsker dette, styrkes i form af forslagene om øget sygeforsikring ved repatriering til lande med ringe eller ingen offentlige sundhedssystemer samt økonomisk støtte til skolegang i hjemlandet til familier med skolesøgende børn.

Dansk Flygtningehjælp ser positivt på, at der indføres støtte til børns skolegang i hjemlandet, da dette vil bidrage til realistiske repatrieringsperspektiver for familier med børn.

Rådet for Etniske Minoriteter finder forslaget om at øge sygeforsikringen til lande med ringe eller ingen offentlige sundhedssystemer betydningsfuldt, idet en del af den ældre generation har været tilbageholdende for at repatriere grundet bekymring om netop sygeforsikringen.

Dansk Flygtningehjælp anbefaler, at der tages hensyn til situationer, hvor børn ikke automatisk kan omfattes af forældrenes sygeforsikring, og finder på den baggrund ikke, at hjælp til sygesikring bør begrænses til personer over 18 år. Dansk Flygtningehjælp peger på, at der alternativt kan indsættes en subsidieret bestemmelse, hvorefter der kan bevilliges støtte til personer under 18 år, såfremt det kan dokumenteres, at disse ikke kan omfattes af forældrenes forsikring.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at de foreslåede ændringer af reglerne om hjælp til udgifter til sygeforsikring for langt de fleste familier vil medføre en øget støtte hertil sammenlignet med, hvad der gælder i dag, på trods af den foreslåede aldersgrænse. Efter ministeriets beregninger vil det alene

gælde for familier med to forældre og syv eller flere børn under 18 år eller en enlig forælder med fire eller flere børn under 18 år, at forslaget isoleret set vil medføre, at de vil kunne modtage mindre i økonomisk støtte til hjælp til sygeforsikring.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at idet der samtidig foreslås indført hjælp til skoleudgifter til mindreårige børn mellem fem og 16 år på op til 24.000 kr. pr. barn, vil disse familier samlet set kunne modtage en væsentlig højere støtte efter repatrieringslovens § 7 end efter de gældende regler.

Røde Kors bemærker, at adgang til sundhedsydelser og skolegang for børn efter Røde Kors' erfaring er vigtigt for personer, der enten er tvunget til at rejse hjem eller overvejer det, hvorfor Røde Kors støtter forslagets dele om øget støtte til sygeforsikring eller behandlingsudgifter samt udgifter til skolesøgende børn op til det 16. år. Røde Kors foreslår dog, at hjælp til sidstnævnte bør gælde for alle børn på tidspunktet for repatriering – også dem der på tidspunktet for repatriering er under fem år.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker hertil, at der ved vurderingen af en ansøgning om hjælp til repatriering tages udgangspunkt i en families aktuelle situation på repatrieringstidspunktet, herunder i forhold til de aktuelle udgifter, der måtte være forbundet dermed. Den foreslåede hjælp til udgifter til skolegang har til formål at sikre at et barn, der på tidspunktet for repatrieringen er i den skolepligtige alder, kan påbegynde eller fortsætte sin skolegang i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og dermed understøtte familiens samlede genetablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at sikre en bæredygtig repatriering.

2.3. Justering af reintegrationsbistanden ved repatriering til visse lande

Dansk Flygtningehjælp og Rådet for Etniske Minoriteter finder det positivt at øge reintegrationsbistandens størrelse for landegruppe 1. Dansk Flygtningehjælp bemærker hertil, at det forhøjede niveau af den laveste ydelse bedre svarer til de behov, som målgruppen har efter tilbagevenden.

Rådet for Etniske Minoriteter sætter spørgsmålstegn ved, om det er formålstjenligt at ensarte landegrupperne 1 og 2, idet der kan være stor forskel på de pågældende lande i forhold til, hvad man kan få for grundbeløbet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at fastsættelse af reintegrationsbistandens størrelse for de enkelte landegrupper som hidtil vil ske ved bekendtgørelse. Formålet med at slå de nuværende landegrupper 1 og 2 sammen til én, hvorved reintegrationsbistanden ved repatriering til lande i den nuværende landegruppe 1 øges med 1000 kr. pr. måned i fem år/800 kr. pr. måned i livslang ydelse, er at gøre repatriering til et gunstigt alternativ til en tilværelse i Danmark for flere herboende ældre udlændinge, som ønsker at tilbringe alderdommen i hjemlandet.

2.4. Kun hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang (lovforslagets § 1, nr. 8)

Dansk Flygtningehjælp finder det positivt, at personer, som har forsøgt at repatriere inden indførslen af repatrieringsloven i 2000, med den foreslåede ændring vil få mulighed for at søge om hjælp til repatriering efter repatrieringsloven.

2.5. Indførelse af absolut tilbagebetalingskrav ved fortrudt repatriering (lovforslagets § 1, nr. 10)

Dansk Socialrådgiverforening og Institut for Menneskerettigheder påpeger, at kommunalbestyrelsen med forslaget ikke længere vil skulle foretage en konkret og individuel vurdering om eventuel tilbagebetaling i hver enkelt sag, da alle udlændinge, der repatrierer med støtte efter repatrieringsloven og efterfølgende anvender fortrydelsesretten, skal betale den udbetalte støtte tilbage.

Dansk Flygtningehjælp finder forslaget problematisk, idet det er Dansk Flygtningehjælps oplevelse, at misbrug af ordningen ikke forekommer ofte, og at kommunerne iværksætter de nødvendige foranstaltninger, hvis der er mistanke om misbrug. Det er ligeledes Dansk Flygtningehjælps erfaring, at fortrydelsesretten primært benyttes som det tiltænkte sikkerhedsnet for personer, der oplever at få problemer af personlig sikkerhedsmæssig karakter.

Dansk Socialrådgiverforening opfordrer til, at denne del af lovforslaget trækkes tilbage, idet der efter Dansk Socialrådgiverforenings opfattelse grundlæggende ikke skal lovgives på baggrund af en mistillid, der knytter sig til et fåtal af borgere, samt at der kan opstå en række omstændigheder i hjemlandet, der besværliggør og i værste fald umuliggør udlændingens mulighed for repatriering.

Dansk Flygtningehjælp og Dansk Socialrådgiverforening peger på, at indførslen af et absolut tilbagebetalingskrav på baggrund af de økonomiske konsekvenser ved en eventuel tilbagevenden må forventes at afholde nogle udlændinge fra at bruge repatrieringsordningen. Dansk Socialrådgiverforening bemærker endvidere, at tilbagebetalingskravet risikerer at medføre en u hensigtsmæssig gæld til det offentlige, som kan besværliggøre den enkeltes videre integration i Danmark.

SOS mod Racisme finder, at det vil være en svær situation for udlændinge, hvis de efter et fejlslagent forsøg på repatriering må genbosætte sig i Danmark med en stor gæld til tilbagebetaling af repatrieringsydelsen, hvorfor den obligatorisk tilbagebetaling af repatrieringsydelsen ved tilbagevenden til Danmark efter SOS mod Racismes opfattelse bør udgå af lovforslaget.

Institut for Menneskerettigheder noterer sig, at tilbagebetalingskravet skal administreres i overensstemmelse med § 95 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter der ved gennemførelse af tilbagebetalingskravet skal fastsættes en betalingsordning under hensyn til, hvad pågældende kan betale uden at komme til at mangle det

nødvendige til sit eget eller familiens underhold, samt at tilbagebetalingskravet bortfalder, hvis der er gået tre år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Instituttet vurderer på den baggrund, at der med udkastet er indført en ordning, som tager hensyn til, at pågældendes og dennes eventuelle børns eksistensminimum sikres.

Udlændinge-og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det kan være yderst vanskeligt for kommunerne at vurdere, hvorvidt en udlænding har gjort et reelt forsøg på at repatriere eller ej, hvorfor der efter de gældende regler ofte skal forholdsvis meget til, før en kommune kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af hjælp til repatriering. Dette forhold sammenholdt med det ganske høje støtte, en udlænding i dag kan modtage i hjælp til repatriering, udgør en risiko for omgåelse af loven, hvilket efter ministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt.

Herudover er det *Udlændinge-og Integrationsministeriets* opfattelse, at beslutning om repatriering bør foretages på et velovervejet og velforberedt grundlag, hvilket udgør de bedste betingelser for en succesfuld og bæredygtig repatriering. Det er således hverken hensigtsmæssigt for den enkelte udlænding eller for samfundet i øvrigt, såfremt en udlænding efter et fejlslagent forsøg på repatriering skal starte sin tilværelse forfra i Danmark. Hensigten med forslaget er således dels at dæmpe op for misbrug af ordningen, dels at sikre, at udlændinge træffer beslutning om repatriering på et velovervejet grundlag samt foretager et reelt repatrieringsforsøg.

For så vidt angår det af Dansk Socialrådgiverforening og SOS mod Racisme anførte om udlændinges vanskelige situation ved en tilbagevenden til Danmark efter forsøg på repatriering kan *Udlændinge-og Integrationsministeriet* henvise til, at det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at tilbagebetalingskravet skal administreres i overensstemmelse med § 95 i lov om aktiv socialpolitik, hvilket blandt andet indebærer, at der ved gennemførelse af tilbagebetalingskravet skal fastsættes en betalingsordning under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold, jf. således også Institut for Menneskerettigheders høringssvar på dette punkt.

2.z Genindførelse af resultattilskud til kommunerne (lovforslagets § 1, nr. 13)

Institut for Menneskerettigheder fremhæver, at udlændinges repatriering skal ske på et frivilligt grundlag, og at ministeriet derfor bør sikre, at indførelse af resultattilskud ikke i praksis risikerer at fordreje forudsætningen om frivillig repatriering.

SOS mod Racisme finder, at den foreslåede genindførelse af "resultattilskud" til kommunerne kan virke som del af en etnisk udrensning, da kommuner dermed tilskyndes til at presse udlændinge til at rejse tilbage til det land, de oprindeligt kommer fra, og foreslår på den baggrund, at der indføres en bestemmelse i repatrieringsloven om, at der ikke må lægges noget som helst pres på udlændinge for at repatriere.

Dansk Socialrådgiverforening opfordrer til, at denne del af lovforslaget trækkes tilbage, idet kommunerne allerede informerer om mulighederne for repatriering til relevante borgere, samt idet det i hver sag om repatriering skal vurderes, at det er en reel og god mulighed for den enkelte, ligesom det er helt frivilligt, om borgeren ønsker at modtage tilbuddet. Dansk Socialrådgiverforening mener på den baggrund, at resultattilskuddet ikke vil få nogen effekt i forhold til, hvor mange udlændinge, kommunerne repatrierer, og derfor alene kan betegnes som negativ ladet signalpolitik.

Dansk Flygtningehjælp bemærker indledningsvist, at der dem bekendt ikke foreligger en evaluering af virkningen af en tilsvarende ordning med resultattilskud fra 2011, samt at det dengang var Dansk Flygtningehjælps oplevelse fra dialogen med kommunerne, at resultattilskuddet ikke tilskyndede kommunerne til at fremme vejledning og information om repatrieringsordningen.

Dansk Flygtningehjælp mener således fortsat, at et resultattilskud til kommunerne sender et uhensigtsmæssigt signal til de nytilkomne flygtninge og indvandrere. Det er således Dansk Flygtningehjælps opfattelse, at integration og repatriering er to sider af samme sag, men et ubalanceret fokus på sidstnævnte fra myndighedernes side samt udsigt til økonomisk vinding ved fremhævelse af én løsning fremfor en anden risikerer at bidrage yderligere til de vanskeligheder, der i øjeblikket opleves omkring integrationsprocessen i kommunerne.

Røde Kors finder det foreslåede resultattilskud til kommunerne uhensigtsmæssigt, idet det kan give uheldige incitamenter i vejledningen af udlændinge, der overvejer repatriering. En beslutning om at forsøge at genskabe et liv i sit hjemland bør være helt frivillig og være baseret på uvildig information og vejledning. Røde Kors finder, at resultattilskuddet kan være en hindring for dette, og at det endvidere kan flytte fokus og motivation i kommunerne væk fra at understøtte den langsigtede integration af flygtninge i Danmark.

Kommunernes Landsforening (KL) henviser til KL's høringsvar fra 2011, hvor resultattilskuddet blev indført første gang, idet de samme synspunkter, som KL fremførte i 2011, også gør sig gældende ved forslaget om en genindførelse nu i 2017.

Det fremgår bl.a. af det tidligere høringsvar, at kommunerne med resultattilskuddet efter KL's opfattelse belønnes for et resultat, som ikke beror på kommunens indsats men derimod afhænger af den enkelte udlændings frie valg. Det fremgår endvidere, at det i praksis vil være kommuner med forholdsvis få personer, der repatrierer, der i høj grad kommer til at betale for tilskuddet til kommuner, hvor mange personer repatrierer, idet resultattilskuddet modregnes i bloktilskuddet, og at antallet af personer, der repatrierer, vil være stærkt afhængig af, hvor mange udlændinge, der er bosat i kommunen, samt af disses nationalitet.

Det fremgår endelig af KL's tidligere høringsvar, at ordningen med resultattilskud kan indebære en risiko for, at udlændinge ikke vil have tillid til kommunens vej-

ledning men snarere opfatte den som et forsøg på at lægge pres på dem, når kommunen kan tjene penge på at sende borgere ud af kommunen og landet.

KL tager til efterretning, at der er et politisk flertal i Folketinget for genindførelse af resultattilskud, og KL forudsætter på den baggrund, at de økonomiske konsekvenser forhandles med KL efter de sædvanlige principper, således at kommunerne samlet kompenseres økonomisk for Folketingets ønske om en styrket indsats. KL tager endelig forbehold for supplerende bemærkninger efter den politiske behandling af sagen.

Rådet for Etniske Minoriteter sætter spørgsmålstegn ved, om en belønning til kommunerne er nødvendig og mener, at midlerne i stedet kunne bruges til eksempelvis rådgivning i form af frivillige organisationer.

Dansk Flygtningehjælp bemærker, at den forhøjede pulje til styrkelse af repatrieringsordningen fra 2010 havde den effekt, som regeringen nu søger med resultattilskuddet, at fremme kommunernes engagement i en styrket indsats i forhold til repatrieringsordningen, og at det er Dansk Flygtningehjælps overbevisning, at en sådan brug af yderligere midler vil give et mere konstruktivt og varigt udbytte.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal indledningsvist bemærke, at repatrieringsloven bygger på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag, hvilket også fremgår af repatrieringslovens § 2. Det er endvidere en forudsætning, at den enkelte kommune varetager sin rådgivningsopgave på et sagligt og objektivt grundlag, og således i den forbindelse tager højde for at repatriering beror på den enkelte udlændings frivillige beslutning herom.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at vejledning om mulighederne for repatriering er en forudsætning for, at den enkelte udlænding har et grundlag for at kunne tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere. Hvis en udlænding, der af kommunen er vejledt om mulighederne for repatriering, ønsker yderligere information og rådgivning, kan vedkommende henvises til Dansk Flygtningehjælp.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal desuden bemærke, at det er regeringens ønske at belønne kommuner, der gør en særlig indsats – hvilket også gælder på repatrieringsområdet. Resultattilskud indføres således for at understrege betydningen af kommunernes indsats for at medvirke til afklaring af udlændinges muligheder, herunder repatriering. *Ministeriet* vil hurtigst muligt efter lovforslagets vedtagelse drage omsorg for, at der bliver udsendt en orientering til kommunerne med vejledning om lovændringen.

For så vidt angår Dansk Flygtningehjælps og Rådet for Etniske Minoriteters bemærkning om midler til støtte af f.eks. frivillige organisationer m.v., skal *Udlændinge- og Integrationsministeriet* bemærke, at der i forbindelse med ændring af repatrieringsloven i 2014 blev afsat 1,5 mio. kr. på finansloven i hvert af årene i 2014-2017 til en styrket informationsindsats om repatrieringsordningen.

2.æ Ændring af reglerne om forlængelse af fortrydelsesfristen efter udlændingeloven (lovforslagets § 2, nr. 1 og 2)

Dansk Flygtningehjælp er bekymret for effekten af den foreslåede ændring af reglerne om forlængelse af fortrydelsesfristen efter udlændingelovens § 17a, idet en ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten efter Dansk Flygtningehjælps opfattelse bør tage udgangspunkt i årsagen til ansøgningen, og ikke kun i datoen for indgivelse af ansøgningen. Dansk Flygtningehjælp anfører endvidere, at den foreslåede ændring kan vanskeliggøre en konkret og individuel behandling af substansen med udgangspunkt i det individuelle beskyttelsesbehov og årsagen til ansøgningen om forlængelse af fortrydelsesretten.

Dansk Flygtningehjælp oplever således ikke, at misbrug og snyd med repatrieringsordningen er udbredt, og finder at ændringen vil sætte fokus på de få, der angiveligt forsøger at omgå loven, fremfor at bevare repatriering som en positiv mulighed og et værdigt alternativ til en tilværelse i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at hjælp til etablering efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, hvoraf første del udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge med fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales anden del ved fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales anden del 12 måneder efter udrejsen fra Danmark.

Efter de gældende regler kan en flygtning m.v., der har fortrydelsesret i medfør af udlændingelovens § 17 a, stk. 1, få udbetalt anden del af etableringshjælpen efter et år, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 3, og herefter i en periode på yderligere 12 måneder ansøge om, at opholdstilladelsen alligevel ikke skal anses for bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 2.

Som det fremgår af pkt. 2.8.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder *Udlændinge- og Integrationsministeriet* det ikke rimeligt, at flygtninge m.v., der efter et år har fået udbetalt den resterende del af etableringshjælpen, i en periode på yderligere 12 måneder kan ansøge om, at opholdstilladelsen alligevel ikke skal anses for bortfaldet. Ministeriet finder således, at det er nødvendigt at sikre, at fortrydelsesretten ikke giver mulighed for misbrug af repatrieringsordningen.

Med lovforslaget foreslås det, at en ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten skal indgives inden udløbet af den generelle fortrydelsesfrist på 12 måneder, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder. Såfremt ansøgning indgives efter udløbet af den generelle fortrydelsesfrist på 12 måneder, skal ansøgningen efter forslaget således som det klare udgangspunkt afvises.

Det bemærkes, at der efter forslaget alene i helt undtagelsesvise tilfælde, hvor der foreligger helt særlige omstændigheder, kan ses bort fra en fristoverskridelse-

Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der kan ses bort fra en fristoverskridelse, kan der blandt andet lægges vægt på længden af fristoverskridelsen, årsagen dertil samt hvilken betydning en forlængelse af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder vil have for den pågældende.

Den foreslåede ændring betyder, at en flygtning, der er repatrieret til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og hvis ansøgning om forlængelse af fortrydelsesretten imødekommes, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 2, først vil få udbetalt sidste del af hjælpen til etablering efter udløbet af den samlede periode med fortrydelsesret, herunder en eventuel forlængelsesperiode, og dermed senest 24 måneder efter udrejsen.

Det sikres herved, at en flygtning ikke kan få udbetalt den fulde etableringshjælp og samtidig benytte sig af fortrydelsesretten og beholde sin opholdstilladelse i Danmark.

2.0 Andre bemærkninger

Rådet for Etniske Minoriteter finder det nødvendigt, at man iværksætter yderligere foranstaltninger for at sikre, at de udlændinge, der vil benytte sig af repatrieringsloven, og som har familie i Danmark, får mulighed for at besøge deres familie og venner gennem en nem indrejse til Danmark, hvor de er fritaget for at skulle igennem en eventuel besværlig visumansøgningsproces. Rådet mener, at flere personer, af den ældre generation især, ville benytte sig af repatrieringsmuligheden, hvis de var garanteret en nem indrejse til landet i forbindelse med familiebesøg.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at udlændinges adgang til indrejse og ophold i Danmark ikke er omfattet af repatrieringsloven. Ministeriet har noteret sig Rådet for Etniske Minoriteters synspunkter.